

Sygn. akt: II Ka 386 /13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Sadowski

Sędziowie: SO Jacek Klęk

SR (del.) Justyna Tęcza (spr.)

Protokolant: st.sekr.sąd. Zdzisława Drózdź

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Barbiny Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2014r.

sprawy **A. U.**

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 05 listopada 2013r. sygn. akt: II K 383/13

na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 kpk

uchyla wyrok w zaskarżonej części to jest co do punktów 2 (drugiego) i 3 (trzeciego) i przekazuje sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zduńskiej Woli.

Sygn. akt: II Ka 386/13

UZASADNIENIE

W skierowanym do II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli wniosku skazany A. U. wystąpił o wydanie - z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji - wyroku łącznego obejmującego skazania z wyroków Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli w sprawach o sygnaturach akt: II K 149/10, II K 624/10, II K 242/10, VI K 244/08 i II K 26/10.

Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli II Wydział Karny w dniu 05 listopada 2013 roku wyrokiem łącznym wydanym w sprawie sygn. akt II K 383/13, przy przyjęciu, że A. U. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 29 lipca 2008r. w sprawie sygn. akt VI K 244/08 za przestępstwo z art. 158 § 1 kk popełnione w dniu 19 stycznia 2008r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych; przy czym postanowieniem z dnia 17 czerwca 2011r. Sąd zarządził wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 23 lutego 2010r. w sprawie sygn. akt II K 629/09 za przestępstwa z art. 278 § 1 i 3 kk popełnione w dniu 17 maja 2009r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyny popełnione w miesiącu kwietniu 2013r. i w nocy z 31 kwietnia na 01 maja 2009r. wypełniające dyspozycję z art. 119 § 1 kw na karę 10 dni aresztu;

III. Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 28 czerwca 2010r. w sprawie sygn. akt II K 26/10 za przestępstwo z art. 178a § 2 kk popełnione w dniu 30 grudnia 2009r. na karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 złotych, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów na okres 1 roku; przy czym postanowieniem z dnia 21 listopada 2011r. Sąd orzekł i zarządził wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

IV. Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 23 sierpnia 2010r. w sprawie II K 149/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w okresie 26/27 lutego 2010r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat; przy czym postanowieniem z dnia 09 stycznia 2012r. Sąd zarządził wykonanie warunkowo zwieszanej kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 26 października 2010r. w sprawie II K 624/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w dniu 16 stycznia 2010r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz 60 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 zł, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 4 lat; przy czym postanowieniem z dnia 14 maja 2012r. Sąd zarządził wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności,

VI. Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 13 stycznia 2011r. w sprawie II K 242/10 za przestępstwa z art. 233 § 1 kk i art. 234 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 20 września 2009r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 4 lata; przy czym postanowieniem z dnia 30 marca 2012r. Sąd zarządził wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności,

wymierzył mu na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach wymienionych w punktach IV, V i VI jedną karę łączną w wymiarze 2 lata i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał, że wyroki opisane w punktach IV, V i VI w części dotyczącej kary pozbawienia wolności zostały pochłonięte wydanym wyrokiem łącznym, a w pozostałej części podlegają odrębnemu wykonaniu. Jednocześnie na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w punktach I, II, III. Skazany został zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego A. U. zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie punktu drugiego co do kary zarzucając obrazę przepisów postępowania – art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpk, która mogła mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, a polegającą na pominięciu przez Sąd I instancji związków przedmiotowych i czasowych występujących pomiędzy czynami objętymi wyrokiem łącznym oraz na niedostatecznym rozważeniu prognozy kryminologicznej przez pryzmat krótkotrwałego oddziaływania penitencjarnego, młodego wielu skazanego i w konsekwencji uznaniu, iż stan faktyczny sprawy uzasadnia zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady asperacji i nie zachodzą podstawy do zastosowania zasady absorpcji. Skarżący wniósł o złagodzenie wymierzonej kary łącznej i określenie jej wymiaru przy zastosowaniu zasady absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego A. U. musiała skutkować uchynieniem wyroku w części dotyczącej wymierzenia kary łącznej i przekazaniem sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Zduńskiej Woli do ponownego rozpoznania.

Sąd I instancji słusznie orzekł o umorzeniu postępowania w zakresie wydania wyroku łącznego co do czynów wymienionych w punktach I, II i III części wstępnej orzeczenia, jak również prawidłowo wytypował czyny, za które orzeczono kary nadające się do połączenia. Orzeczona kara łączna mieści się zaś w granicach od najwyższej z kar podlegających łączeniu do ich sumy. Nie budzi też zastrzeżeń decyzja o nieobciążaniu skazanego kosztami postępowania.

Jednak, jak zasadnie wskazuje w apelacji obrońca skazanego, uzasadnienie Sądu I instancji nie zawiera w ogóle rozważań w zakresie związku podmiotowego i przedmiotowego zachodzącego pomiędzy czynami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu. Tymczasem związek ten ma bardzo istotne znaczenie przy decydowaniu, czy łącząc orzeczone kary należy zastosować zasadę absorpcji, asperacji czy kumulacji kar. Obrońca w uzasadnieniu apelacji wskazywał, iż związki te są w analizowanej sprawie bliskie, bowiem wszystkich przestępstw, za które orzeczono kary podlegające łączeniu skazany dopuścił się na przestrzeni krótkiego odcinka czasu - zaledwie pięciu miesięcy, a nadto, iż dwa z tych czynów wyczerpują tą samą kwalifikację prawną – art. 279 § 1 kk, a w konkluzji stwierdził, że w tej sytuacji kara łączna w wyroku łącznym winna być tożsama z minimalną z możliwych do orzeczenia. Z uzasadnienia wyroku Sądu I instancji nie wynika, czy sąd ten dopatrył się powyższych okoliczności ani czy w ogóle ich poszukiwał. Orzeczenie wydane przez Sąd I instancji nie poddaje się więc w tym zakresie kontroli instancyjnej, nie sposób bowiem przeanalizować toku myślenia tego Sądu i sprawdzić, czy prawidłowo uchwycił związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy przestępstwami będącymi przedmiotem skazań w sprawach II K 149/10, II K 624/10 i II K 242/10 i czy łącząc orzeczone kary nadał mu prawidłową rangę. Wymierzając karę łączną należy bowiem przede wszystkim oznaczyć granice, w których kara ta może być wymierzona, a następnie ustalić stopień związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw, tj. rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak. Wymiar kary łącznej ustala się odpowiednio do stopnia związku podmiotowo - przedmiotowego między zbiegającymi się realnie przestępstwami.

Sąd winien więc badać, czy czyny, za które orzeczono kary podlegające łączeniu godzą w to samo dobro prawnie chronione, czy ich kwalifikacja prawna jest tożsama, czy sposób działania sprawcy był podobny, czy zachodzi tożsamość pokrzywdzonych, czy zostały popełnione w bliskim odstępie czasowym, czy z winy umyślnej (w zamiarze bezpośrednim czy ewentualnym) bądź nieumyślnej, czy motywacja sprawcy była podobna, a sporządzając uzasadnienie wyroku - winien był powyższe rozważania opisać, tak, aby możliwym była kontrola instancyjna orzeczenia.

Sąd I instancji w pisemnych motywach orzeczenia nie przedstawił rozważań co do tego, czy pomiędzy czynami opisanymi w punktach IV, V i VI części wstępnej wyroku zachodzi związek przedmiotowy i podmiotowy, więc procedując w przedmiotowej sprawie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, tj. art. 424 kpk. Zgodnie z treścią art. 424 § 2 kpk w uzasadnieniu wyroku należy przytoczyć okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymierzaniu kary.

Podsumowując uznać należy, że w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa procesowego, co - przy uwzględnieniu istotnego wpływu stwierdzonego uchybienia na treść zaskarżonego orzeczenia - musiało skutkować jego uchynieniem w części.

W zaistniałej sytuacji nie było możliwości zmiany wyroku przez Sąd II instancji, o co wnosił obrońca skazanego. W związku z powyższym Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia kary łącznej za czyny wymienione w punktach IV, V i VI części wstępnej wyroku oraz w zakresie powiązanego z tym rozstrzygnięciem w sposób nierozzerwalny punktu trzeciego zaskarżonego orzeczenia i przekazał sprawę Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Odnosząc się natomiast do zawartego w apelacji obrońcy stwierdzenia, iż w niniejszej sprawie przy łączeniu kar winna być zastosowana zasada absorpcji Sąd II instancji stwierdza, że taki wniosek jest nieuprawniony. Wielość popełnionych przez skazanego przestępstw przemawia za orzekaniem kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji, a nie absorpcji. Sąd II instancji nie podzielił również stanowiska skarżącego, iż Sąd I instancji w sposób niedostateczny rozważył prognozę kryminologiczną dotyczącą A. U.. Sąd prawidłowo wskazał na wielość popełnionych przez skazanego przestępstw – na przestrzeni nieco ponad dwóch lat popełnił sześć czynów, w większości o znacznym stopniu społecznej szkodliwości, po kilku miesiącach odbywania kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym jego stosunek do popełnionych czynów nie jest jeszcze w pełni krytyczny.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy ustalając wysokość kary łącznej pozbawienia wolności za czyny, których dotyczyły skazania w sprawach II K 149/10, II K 624/10 i II K 242/10 Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli rozważy związek przedmiotowy i podmiotowy zachodzący pomiędzy tymi czynami i swym rozważaniom da wyraz w uzasadnieniu wyroku. W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd I instancji będzie miał na uwadze zakaz reformationis in peius i będzie baczyl by wymiar kary łącznej nie przekroczył pułapu 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.